

DECIZIILE OAMENILOR ÎMPLINIȚI

PHILIP BAKER

Autorul bestsellerului
Secretele oamenilor împliniți

EDITURA AMALTEA

CUPRINS

PROLOG 11

CUVÂNT ÎNAINTE 13

PARTEA I DE CE CONTEAZĂ

**CAPITOLUL 1 CE ȚI-E SCRIS ÎN FRUNTE
ȚI-É PUS 19**

**CAPITOLUL 2 PESIMISMUL INTELECTULUI,
OPTIMISMUL VOINȚEI 27**

CAPITOLUL 3 OBIȘNUINȚA DE A FI OBIȘNUIȚI 33

CAPITOLUL 4 DESPRE ELAN 39

CAPITOLUL 5 AL DOILEA ȘOARECE CÂȘTIGĂ 45

**CAPITOLUL 6 EZITANT? NESIGUR? DECIZIILE
TALE AU FOST GREȘITE? 51**

PARTEA A II-A TIPURI CLASICE DE DECIZII

CAPITOLUL 7 MĂ DOR PICIOARELE 61
Despre cum să îți recapeți forma

CAPITOLUL 8 ACUM VĂD CLAR 71
Referitor la viziune

CAPITOLUL 9 CU SUFLETUL DESCHIS 81
Cum să-ți păzești inima

CAPITOLUL 10 SĂ ÎNCEAPĂ PETRECEREA 89

CAPITOLUL 11 NU ȘTIAM CĂ NU ȘTIU 97

CAPITOLUL 12 LOVE, LOVE ME DO 107

**CAPITOLUL 13 CUM SĂ AI O CĂSNICIE
MINUNATĂ 119**

**CAPITOLUL 14 MENȚINEREA UNUI NIVEL
CONȘTANT DE ENERGIE 129**

**CAPITOLUL 15 SĂ TRĂIM CU INIMA
DESCHISĂ 139**

CAPITOLUL 16 ULTIMA DECIZIE 151

EPILOG 156

DESPRE AUTOR 157

CUVÂNT ÎNAINTE

Luarea deciziilor este o parte a vieții noastre de zi cu zi. Fiecare dorește ca toate lucrurile să fie aranjate cum trebuie sau să aibă un plan real, bine pus la punct, astfel încât să poată lua hotărârea fără teama de eșec.

Un proverb spune: „Un plan bun eșuează din lipsa unui sfat bun“. Este foarte bine să cauți un sfat, dar în procesul luării unei decizii, acest sfat trebuie să fie și potrivit.

Bill Bernbach, fondatorul Doyle Dayne Bernbach Advertising, spunea: „Suntem atât de preocupați de rezultatele statisticilor, încât uităm că noi suntem cei ce le creăm“.

Va trebui să luăm decizii în fiecare zi, atât importante, cât și mărunte. Nu putem să deținem toate datele legate de o anumită problemă, pentru că încă nu am rezolvat-o. Putem să le analizăm de mai multe ori, însă într-un final, va trebui să luăm o hotărâre. Analiza în sine nu va lua decizia în locul nostru.

Deciziile ne conturează viitorul și aduc bucurie și emoție în viața noastră. Pentru a deveni un performer, trebuie să iei decizii. În loc să trăiești povestea altcuiva, mai bine îți creezi propriile statistici și propria poveste.

Performerii vor îndrăzni să intre în acele domenii despre care nu se știe mare lucru. Vor crea noi piețe și noi modalități de a face afaceri.

A lua decizii este un mod de viață pentru performerii, iar noutățile pe care acestea le aduc în viața lor îi încântă. Performerii își urmăresc visurile și pasiunile prin luarea acestor hotărâri. Viața se rezumă la a lua decizii – cu cât acestea sunt mai îndrăznețe, cu atât emoția este mai mare, iar răsplata pe măsură.

Vei spune: „Și dacă greșesc?“. Performerii știu că din când în când vor lua decizii greșite și că unii vor ține cu ei, iar alții li se vor împotrivi, dar, în ciuda acestora, ei vor lua hotărârea de care este nevoie.

Există un studiu care dovedește că 10% dintre oameni nu vor fi de acord cu tine indiferent de decizia pe care o iei. Așa că fă-o. Sfaturi vin din toate părțile și, de cele mai multe ori, de la cei ce nu au făcut lucrul respectiv. Unele companii le acordă angajaților timpul necesar pentru a crea și a lua decizii – bune sau rele. Acel timp necesar pentru a crea produse îndrăznețe. Timpul de care este nevoie pentru a deveni îndrăzneți. Un astfel de exemplu este Compania 3M din Statele Unite. 3M este o companie care vinde produse inovatoare. Fără inovație, afacerea aceasta nu poate exista. 3M le permite angajaților să folosească 15% din orele petrecute la muncă pentru a crea și a lua decizii asupra proiectelor alese de ei înșiși.

Problemele, dificultățile, munții nu vor dispărea dacă nu luăm nici o decizie. Trebuie să iei decizii pentru a ocoli, sau a lua în piept aceste probleme.

Atunci când am început afacerea lanțului de cafenele Gloria Jean's, numărul de decizii pe care trebuia să le luăm era înfiorător (și încă este). Dar eram devotați unei idei și înflăcărați, astfel că a trebuit să luăm toate aceste decizii. Am hotărât ce voiam să fim și ce doream să realizăm. Eram deschizători de drumuri pe piața de cafea din Australia. Trebuia să luăm decizii dacă voiam să ne realizăm visurile și să ne îndeplinim dorințele. Astfel că acest proces a devenit un fel de obișnuință pentru noi.

Iată câteva dintre deciziile pe care Philip Baker ne provoacă să le luăm pentru a deveni oameni de succes:

- Decizii la răscruce de drumuri – Încotro? Forța ce crește în momentul luării unei decizii
- Decizia de a fi în formă maximă
- Decizia de a-ți schimba viața

- Decizia de a-ți păzi inima
- Decizia de a învăța – Fii curios
- Decizia de a te distra
- Decizia de a iubi
- Decizia de a ierta
- Decizia de a avea răbdare
- Decizia de a avea o căsătorie reușită
- Decizia de a nu face comparații

A decide poate deveni o obișnuință, poate crea forță motrice și poate să-ți transforme visurile în realitate. Succesul este un drum bătătorit de decizii, și nu o destinație.

Philip Baker ia hotărâri și ne provoacă și pe noi să facem la fel astfel încât să avem succes în toate domeniile vieții.

Ne somează să găsim forța existentă în luarea unei decizii.

Peter Irvine

Director și deținător al lanțului de cafenele Gloria Jean's

PARTEA I

DE CE CONTEAZĂ

CAPITOLUL 1

CE ȚI-E SCRIS ÎN FRUNTE ȚI-E PUS

„Există un moment în care fiecare om și fiecare națiune trebuie să decidă de partea cui se află în lupta adevărului cu minciuna și a binelui cu răul;

Un ideal nobil, un nou trimis al Domnului care oferă fiecăruia mântuire sau nenorocire,
Împarte lumea-n două: la stânga caprele și la dreapta oile,
iar alegerea merge așa mereu, între întuneric și lumină.“

J.R. Lowell'

Morpheus – „Crezi în soartă, Neo?”

Neo – „Nu.”

Morpheus – „De ce nu?”

Neo – „Pentru că vreau să cred că dețin controlul asupra destinului meu.”

Morpheus – „Înțeleg perfect ce vrei să spui.”²

Ideea că deciziile sunt de maximă importanță pentru succesul nostru se bazează pe două presupuneri.

În primul rând, că nu totul este predestinat; că tot ceea ce facem sau nu facem contează; încrederea în faptul că tot viitorul nostru este flexibil și că a decide și a acționa modifică felul în care se desfășoară lucrurile.

În al doilea rând, că universul funcționează după o logică anume; că deciziile conturează realitatea, deoarece și piesele de domino cad într-un anumit fel, și dacă aleg să împing una anume, atunci consecințele sunt în mare previzibile.

Dacă oricare dintre cele două premise de mai sus este falsă, atunci forța și înțelepciunea deciziilor proprii este doar un miraj. Dacă totul este predestinat, atunci, indiferent ce decidem sau facem, lucrul respectiv se va întâmpla oricum. Ce ți-e scris în frunte ți-e pus.

Pe de altă parte, dacă viața este cu totul întâmplătoare, fără nici o logică, adevăr, ritm sau model demn de încredere, atunci nimeni nu poate spune cu siguranță că ceea ce credem, felul în care reacționăm sau acționăm are vreo influență asupra vieții noastre.

Părerea mea este că, deși în adâncul nostru cunoaștem adevărul legat de aceste lucruri, trăim într-un fel de ceață, fără să înțelegem ce înseamnă cu adevărat toate acestea. Poate că tot ceea ce avem nevoie este să fim convinși de cineva. Realitatea este că lumea noastră funcționează în concordanță cu niște reguli, cu niște legi; există un tipar în univers; o formulă în spatele acestor forțe.

Să ne imaginăm un pic o lume proiectată altfel – o lume în care merele ar cădea în sus, fără nici o logică, pur și simplu din când în când. Cum ar fi dacă uneori cafeaua ar fi când rece, când caldă? Ce fel de univers ar fi acela și ce fel de existență am duce noi într-o lume în care totul ar fi întâmplător? Dacă semințele ar încolți când și când, fără nici un motiv, ci doar pentru că așa ar sta lucrurile? Dacă noțiunea de „consecință“ nu ar avea nici un înțeles? Dacă nu ar exista nici o legătură logică între cauză și efect, ci pur și simplu un lucru s-ar petrece întâi și apoi i-ar urma un al doilea, dar fără nici o legătură cu primul? Dacă ceea ce așa face sau nu așa face nu ar avea nici un fel de legătură cu ceea ce se petrece în realitate în viața mea?

Într-o asemenea lume ai putea să fii leneș și să ai aceleași șanse de promovare sau îmbogățire precum cel harnic și sânguincios... niciodată n-ai putea ști. O relație extraconjugală mi-ar putea îmbunătăți căsnicia sau ar putea să o distrugă. Omorârea cuiva în public ar putea atrage oprobriul societății sau ar putea fi aplaudată, iar înscrierea unui gol ar putea să însemne câștigarea partidei sau pierderea ei... n-am putea ști cu siguranță niciodată care este rezultatul.

Pe scurt, cum ar fi să supraviețuiești, nu mai zic să găsești o anume logică, într-o asemenea lume? Cu cât ne gândim mai mult la o asemenea situație ipotetică (Steve Wright ar comenta aici că ar trebui mai bine să ne imaginăm o lume în care nu ar exista situații ipotetice!), cu atât suntem mai recunoscători că nu trebuie să trăim astfel.

Mulți dintre noi luăm ca atare faptul că trăim și murim, producem și consumăm, semănăm și recoltăm pe baza unor reguli clare. Legile fizicii și ale chimiei sunt cele care ne asigură existența. Legile comunicării ne permit să interacționăm. Legile spirituale ne conferă semnificație, legile agrare produc mâncarea, pe când cele

ale gastronomiei ne permit să o preparăm. Putem continua așa la nesfârșit, dar deja devine clar că efectul și cauza, acțiunea și consecința, decizia și implicația sunt o descriere exactă a felului în care funcționează lucrurile în lume. Acest adevăr este atât de adânc înrădăcinat în subconștientul nostru, că nici măcar nu-l punem în discuție și nici nu ne dăm seama că există. Așa cum peștii nu simt senzația de ud, așa și noi trăim pe baza acestor reguli și legi, folosindu-le, înțelegându-le și asumându-ni-le fără să ne dăm seama de acest lucru.

Nu credem în asta, știm clar... că durează trei minute să fierbi un ou, 180 de zile pe oră pentru a decola, o majoritate de membri aleși pentru a constitui un guvern, un pahar și jumătate de lapte pentru a da gust oricărei prăjituri. Știm că, atunci când sunt tăiați, copacii cad, că minciuna complică viața și că pâinea proaspătă are gust mai bun decât cea uscată. Știm că soarele va răsări din nou mâine și că fluxul va veni din nou, că heroina distruge viața, în timp ce a-i ajuta pe alții îți îmbogățește existența. Luăm ca atare faptul că un scaun ne va susține greutatea și dacă nu este așa, atunci există un motiv clar – picioarele acestuia nu mai țin, dieta noastră nu a funcționat sau cineva ni l-a tras de sub picioare exact când voiam să ne așezăm. Niciodată cauza nu este aceea că nu a existat nici un motiv. Că pur și simplu în acea zi, acest scaun pur și simplu nu a „funcționat“, s-a împotrivit și astfel ai căzut pe jos pentru că... ei bine, nu ar exista un „pentru că“; pur și simplu pentru că se poate întâmpla asta câteodată... mai încearcă, poate că de data asta merge.

Regulile pun stăpânire pe personalitatea noastră prin modalități evidente, dar și prin altele subtile. Chiar în acest moment folosesc regulile gramaticale, de dexteritate fizică și sper că și pe cele ale logicii, în timp ce tu folosești legile recunoașterii vizuale, înțelegerea, și așa vrea să cred că și pe cele ale plăcerii.

Prin urmare, viața se rezumă la a descoperi aceste reguli și legi și la a decide cum să le aplicăm. Succesul se rezumă la cât de bine le înțelegem și cât de corect facem uz de ele în domeniul nostru de interes. Într-adevăr, pornind din acest punct cheie, a fost creată societatea vestică. Din vremea Renașterii, a Reformei și a Revoluției Industriale, până la viziunea predominant științifică a zilelor noastre, acest adevăr a fost propagat cu succes.

Adevărul este că viața nu se desfășoară la întâmplare. Că legile naturii pot fi înțelese, iar pe baza informațiilor furnizate de ele putem lua decizii și astfel putem reuși să zburăm pe lună sau să creăm copii prin fertilizarea in vitro. Astfel avem puterea de a schimba o sumedenie de lucruri și, drept consecință, lumea în care trăim devine un loc mai periculos, dar în același timp mai fascinant.

Și totuși, cum se face că aplicăm atât de rar acest model cunoscut noțiunilor de succes, personalitate, relații sau spiritualitate? Dacă eșuăm, atunci dăm vina pe îngustimea minții șefilor noștri, pe guvern, pentru politica lui proastă, pe partenerii noștri de viață, pentru lipsa de înțelegere, și pe Dumnezeu, pentru că nu ne-a sărit în ajutor atunci când aveam nevoie. Pentru a folosi o analogie din Jim Collins³: atunci când lucrurile merg prost, privim în afară pentru a găsi pe cineva pe care să dăm vina. Atunci când treburile merg bine, ne uităm în oglindă și acceptăm laudele. Putem să ne construim succesul singuri, însă cu siguranță nu suntem noi de vină pentru că am greșit. Și iată că totuși cei mai buni conducători fac exact invers. Când totul merge bine se uită în afară și laudă echipa, domeniul de activitate și împrejurările exterioare. Însă atunci când apare un moment de criză, se reflectă în oglindă pentru a descoperi unde anume au greșit și chiar mai important decât asta, pentru a vedea ce pot face pentru a îndrepta lucrurile.

Această carte reprezintă o încercare de a ne ajuta pe toți să învățăm să privim în oglindă. Să ne dăm seama că existența este construită pe baza unor reguli și legi, iar noi suntem singurii capabili să ne construim viața și să schimbăm lumea prin intermediul acestui dar care ne-a fost dat, adică puterea de decizie. Lipsurile financiare, suferința psihică sau stagnarea carierei se datorează faptului că nu cunoaștem regulile care guvernează toate lucrurile, sau faptului că acționăm în opoziție cu ele. Cred că în viață poți fi învingător, poți fi un bun creștin și poți obține acea siguranță... dacă știi cum îți poți alege calea în consecință. Așa că haide să împărștiem ceața și să ne înfruntăm viitorul cu din ce în ce mai multă claritate.

BIBLIOGRAFIE

1. J.R. Lowell, *The Present Crisis*, st. 5.
2. *Matrix* (filmul), 1999.
3. Jim Collins, *From Good to Great: Why Some Companies Make the Leap*, HarperCollins, 2001.

CAPITOLUL 2

PESIMISMUL INTELECTULUI, OPTIMISMUL VOINȚEI¹

„Oamenii trebuie să se decidă ce anume nu ar face și abia apoi vor putea să acționeze eficient în ceea ce ar trebui să facă.“

Mencius, Opere 2.8

Puterea deciziei este cea mai valoroasă cheie pe calea către succes. Nu neapărat din punctul de vedere al importanței, cât din punct de vedere cronologic, deoarece alegerea reprezintă momentul de început în orice acțiune. Fără decizie nu avem continuare. Alegând, putem să facem lucruri minunate sau îngrozitoare. O simplă decizie a dus la descoperirea Lumii Noi și, în fond, tot o decizie a dus la prăbușirea unei clădiri din cauza coliziunii cu un avion. Prin decizie putem să ne îmbunătățim viața sau să ne-o distrugem. Poți să te căsătorești sau să divorțezi, poți să-ți îmbrățișezi copilul sau îl poți lovi. Deși există circumstanțe care fac mai ușoară luarea unei decizii în locul alteia, nimic nu are puterea de a declanșa o anumită acțiune mai mult decât propria noastră hotărâre. Psihologia freudiană încearcă doar să explice de ce decidem într-un anumit fel, dar nu poate să ne exonereze de responsabilitatea hotărârilor noastre. Din păcate, în loc să valorificăm și să utilizăm această putere dată de Dumnezeu, o ignorăm, o evităm și ne trăim viața la întâmplare, prinși într-un ocean de ezitări și amânări. Eu personal obișnuiam să fiu destul de indecis, acum însă, lucrurile s-au mai schimbat...

Evident că, pe măsură ce societatea noastră devine tot mai sofisticată, mai prosperă și mai aglomerată, multitudinea de alegeri și de posibilități devine bulversantă. Un supermarket obișnuit din Statele Unite vinde aproape o sută de tipuri diferite de cereale pentru micul dejun. Avem o mulțime de canale TV, download-uri broadband și 27 de feluri de toppinguri pentru pizza. Nu numai că o asemenea supradoză de informație slăbește capacitățile intelectuale, dar începe chiar să sugereze că individul are foarte puține de spus în această privință. În mintea noastră este posibil să fim capabili să alegem pizza pe care o dorim, dar, pe de altă parte, nu putem să alegem partidul politic cu care ținem, regimul economic sau guvernamental preferat sau, se pare, chiar modul

în care alegem să ne creștem copiii. Nu suntem altceva decât niște flecuștețe purtate de curent, frunze în bătaia vântului, acea pană rătăcitoare din *Forrest Gump*. Astfel, acest pesimism propriu fatalismului se strecoară în suflet ca un vierme și se hrănește cu scopurile noastre, distrugându-ne determinarea. În Grădina Raiului alternativele erau simple. Adam și Eva nu aveau altceva de făcut decât grădinărit și sex! Și, cum spune J. John², ce te făceai dacă nu-ți plăcea grădinăritul! Succesul în viață nu se rezumă însă la a alege un tip de cereale, de mașină, canal TV sau dacă e cazul să faci grătar în seara asta sau nu. Succesul presupune luarea unor decizii de importanță majoră și apoi să le urmărești cu insistență și dârzenie. Decizia este elementul de legătură dintre a spune și a face, dintre a ști și a trăi, dintre teorie și practică, dintre teologie și credință.

Scopul acestei cărți este să declare alături de Gramsci că există un optimism al voinței. Că viața se referă la alegeri făcute, și nu la bafta avută. Că nu suntem destinați să fim niște sclavi ai circumstanțelor, ci dimpotrivă, acestea pot fi sclavele deciziilor noastre. Chiar și atunci când ne confruntăm cu situații ce nu pot fi controlate de noi, putem decide cum să reacționăm, ce lecții să învățăm și ce atitudini și convingeri să adoptăm ca efect al acestor situații. Locul în care ne aflăm azi se bazează foarte mult pe deciziile pe care le-am luat ieri, iar viitorul nostru se bazează pe ceea ce decidem azi. Viața este o multitudine de alegeri sau, ca să folosim metafora lui Frost, o varietate de drumuri ce se împraștie prin pădure. Ajungem din când în când la răscruce de drumuri și, în ciuda faptului că suntem conștienți de acest lucru, puterea deciziei stă în aceste răscruce. Putem alege să eliberăm această putere și să permitem vieților noastre să curgă lin, dar numai noi suntem responsabili pentru propriile alegeri.

Vestea bună este că, așa cum afirmă Gramsci, există un optimism al voinței. Decizia are aliații săi – astfel că

în momentul în care o facem nu suntem singuri. Mă surprinde de fiecare dată puterea ce pare a fi eliberată atunci când se face o alegere. Persoana care a decis poate supune circumstanțele. Doctorii îți pot spune că cel care are voința de a trăi va rezista mai mult timp, deși poate că este mai bolnav decât cel care a renunțat deja la dorința de a trăi. Atunci când Biserica din comunitate a decis că vrea să se orienteze către televiziune, în ciuda faptului că nu aveam, personal, bani sau pregătire, lucrurile au început să se miște. Ceea ce privit de pe margine părea a fi imposibil de realizat a început să devină realizabil pe măsură ce ne apropiam de el. Au început să apară persoanele pregătite, posturile de televiziune ce ne refuzaseră inițial au spus da și în prezent suntem prezenți la televiziuni din șaiszeci de țări. Sunt perfect conștient că dacă nu ne-am fi decis să facem asta, cu siguranță nu s-ar fi întâmplat niciodată; într-adevăr, am fi fost exact în aceeași situație și în ziua de azi – lipsa oamenilor, a banilor și a know-how-ului ar fi încă prezente. Atunci când luăm o decizie, vântul începe să bată în direcția în care vrem noi, culoarea semaforului se transformă în verde; avem încă de luptat, însă lucrurile devin întrucâtva mai ușoare.

BIBLIOGRAFIE

1. Antonio Gramsci, teoretician politic italian (1891-1937).
2. J. John, orator internațional și autor de succes al mai multor volume, printre care *Walking With God*, *Marriage Works* și *A Box of Delights*.